

[Hagen Hagensen]

ske dommere. Men folketetinget lægger linjen ud og fortæller i realiteten hele befolkningen med ordførerne for dem, der går ind for dette forslag, i spidsen, at det ikke er så alvorligt, det, der bliver begået. Det er noget, man forholdvis frit kan gøre. Der er jo ikke nogen særlig voldsomt stor straf forbundet med det. Vi vil faktisk godt være med til at sige, at man måske godt inden for de strafferammer, der nu bliver, kan gå lidt opad. Men tror man selv på den fiktion, for det er det jo? Straffene vil komme til at gå ned. Man vil uvægerlig fra domstolene og domsmændenes side være indstillet på, at når folketetinget har lagt det sådan til rette, at man sænker strafferammen, der ikke kan dømmes ud over, så må man også udmåle straffen til noget mindre. Dermed vil man altså ikke være med til at beskytte dem, som kønsfrihedsforbrydelserne går ud over, mest kvinder.

Det kan ikke nytte noget at sige, at det skal overlades til domstolene, for det er dem, der udmåler straffen. Korrekt, det skal vi ikke blande os i. Men det er folketetinget, der fastsætter de strafferammer, efter hvilke domstolene skal dømme. Jeg havde ventet, at først og fremmest kvinderne i dette ting med hele den tendens, der er til optrapning af kønsfrihedsforbrydelser, var kommet og havde sagt: vi må have en mindstestraf for dette. Der må være en mindstestraf. Når domstolene har dømt så forholdvis mildt, må vi her fra tingets side fastsætte en mindstestraf for dette og så beholde den vide strafferamme i øvrigt. Det havde der været logik i. Det her er noget pladder, som man i almindelig blødsødhed går ind for.

I realiteten er det noget helt andet, der ligger bagved. Man vil have ændret på retsplejelovens bestemmelser om, hvilke sager der skal behandles af nævninge, og hvilke sager der skal for domsmændsretter. Det begrundes man med, at nævningsager er besværlige at have med at gøre, de varer lang tid og alt det der. Det kunne der laves om på på anden måde. Det behøver vi ikke lave om på strafferammerne for. Det kan vi måske lave om på ved at ændre på retsplejelovsbestemmelserne, men man kunne også bare sørge for, at domstolene fungerede på en anden måde, så der ikke går så lang tid, fra forbrydelsen er begået, til sanktionen kommer.

Lad mig henvise til situationen i dagens Danmark. Jeg tillader mig et citat fra Jyllands-Posten i dag, tirsdag den 12. maj 1981, hvor der står:

»Landsretten gør dom for særlig farlig vold betinget«. »Rocker sigtet for at voldtage 17-årig«. »19-årig sigtet for drabsforsøg« – under røveri. Det er bare den enkelte spalte i dag, og det kan man læse hver eneste dag. Er det tiden til at sænke disse strafferammer? Er det ikke tiden til at markere, at vi vil kunne bruge dem om fornødent? Det tror jeg faktisk det er. Derfor er jeg meget skuffet over, at man er nået til, at man fastholder at ville knække strafferammene over.

Hvad jeg har sagt her, væsentligst om kønsfrihedsforbrydelserne, gælder stort set også om røveriforholdene, der jo også er blevet mange og ganske farlige. Jeg forstår rent ud sagt ikke, hvordan man kan bedømme, om det har været af særlig farlig karakter eller ej, når en tiltale skal rejses. Jeg kan forstå, at man kan bedømme det, når hele sagen har været igennem og der skal dømmes, men jeg forstår ikke, at man på forhånd kan sidde og vurdere: har det nu hørt ind under den ene eller den anden paragraf? Hvem ved, om det var en pibe eller en skarpladt revolver, der var skjult i lommen? Ingen kan vide det. Derfor skal vi ikke have den slags bestemmelser. Jeg synes, vi i videst muligt omfang skal fastholde, at domstolene har den frie bedømmelse inden for de strafferammer, der er fastsat af dette høje ting. Dette høje ting kan ved at understrege forholdene her bevæge domstolene til at sige: nu vel, straffen må nok skærpes noget i de alvorligere sager, for det har folketetinget peget på. Hvis domstolene så ikke kunne følge det, måtte vi jo efterfølgende komme med en ændring af strafferammerne, der indsatte mindstestrafte. Det er noget, jeg ikke bryder mig om, men det kunne være følgen deraf.

Med disse bemærkninger og i skuffelse over, at der antagelig er et flertal i dette ting, der går ind for at lempe straffen – for det bliver resultatet – for disse alvorlige forbrydelser, skal jeg tilkendegive, hvorledes vi vil stemme vedrørende de ændringsforslag, der er stillet.

Vi vil stemme for ændringsforslag nr. 1. Vi vil stemme imod de af SF under nr. 2 og nr. 3 stillede ændringsforslag. Vi vil undlade at stemme vedrørende ændringsforslag nr. 4 og